

hij zat weer op zijn kruk, in 't havenkantoor, de zoldering ging open en zwart en zwaar zakte de Kaaba neer, het vertrek vullend als een zerk, een graf, hij kon niet uitwijken en voelde de verbrijzeling aankomen. Schreeuwend werd hij wakker en sliep niet meer. Den anderen ochtend bracht hij een bezoek aan de Mufti waarvan hij vroeger zijn gebed had gekocht. „Hoe bereik ik het vlugst en het veiligst Mekkah?”

De Mufti omhelsde hem. „Hebt gij u eindelijk weer opengesteld voor het licht van het geloof! Een karavaan legert buiten de Zuiderpoort gereed tot vertrek. Bekleedt u met de grauwe pij der kalenders en trek met hen op naar de heilige stad.”

„Eerwaarde ik heb veel last van eksteroogen. Kan ik niet in een draagstoel of op een kameel gaan?” „De roovers die gij onderweg ontmoet zullen u spoedig tot uitstappen dwingen.” „Is het zoo gevaarlijk? Waarom verdedigt Allah deze honden, die zijn geloovigen willen verscheuren?”

„Wat ware de geloofsijver indien de tocht naar Mekkah een zorgeloze wandeling was? Allah heeft hen op den weg geplaatst om de pelgrims te toetsen. En, ook de Bedouïenen zijn rechtgeloovigen, ook zij brengen schatting, ook zij komen bidden op het graf.”

„Wat kan ik dan doen om veilig te reizen?”

„Weer de hulp van ons krachtig gebed en van onze zeer heilige moskee invoeren, schenkt duizend dinaren en wij bidden u door alle roovers en samoens veilig heen. Heeft ons gebed u niet tot uw tegenwoordigen staat geholpen?”

„Waar Allah zelf, noch de beheerscher der geloovigen, ons kunnen beveiligen, zal uw gebed uit de verte dit zeker niet vermogen.”

Hassein ging naar huis, vervolgd door den schimp van de woedende Mufti's.

Maar 's nachts had hij weer een angstdroom. Hoe kon hij Allah bevredigen, zijn rijkdommen behouden en zijn veege leven niet in de waagschaal stellen?

VI

NAAR S t a m b o e l staat op de plakkaten van een der Stoomvaartmaatschappijen die Bassora aandeden en Hassein's oog viel er op in dit benard oogenblik, S t a m b o e l! Dat was ook een heilige stad in den Islam. Daar zetelde de beheerscher der geloovigen. Dat was voorloopig voldoende. Wie weet kon men later niet onder dekking van een gezantschap mee naar Mekkah reizen?

Een week voor de Rhamadan reisde Hassein af met een Engelsch stoomschip dat 6 maal 's jaars Bassora aanloopt. Het schip was geheel voor de christenhonden ingericht, zoodat Hassein de heilige vasten niet